

gøre det her aktivt i stedet for bare at gøre det passivt eller gøre det til et spørgsmål om at skubbe dem over på nogle andre kasser. Det kan vel ikke være det, der er meningen – det handler om mennesker, når man taler om Venstres forslag – at folk bare skal skubbes ud i ingenting. Vi har den opfattelse, at den balance, der her er fundet, bliver svær i sig selv.

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Må jeg ikke godt bede ordførerne respektere den røde lampe. Det er en lang dagsorden, og det bliver sent i aften.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Alle landets arbejdsløse burde faktisk blive meget nervøse, når de hører Venstre sige, at det, der er fremsat af regeringen, går i den rigtige retning. Man kunne næsten ikke få øje på kritikken. Vi hører hr. Ole Vagn Christensen gå op og sige, at det sker i fordragelighed. Det er da frygteligt, at Socialdemokratiets og Venstres ordfører i fordragelighed diskuterer dagpengeforringelser.

Jeg synes sådan set, at det havde været rart, hvis hr. Ole Vagn Christensen også havde svaret på de krav om betydelige forandringer, som hr. Ole Sander kom ind på, og som er baggrunden for, at jeg bad om en kort bemærkning.

Jeg vil nemlig gerne have at vide af hr. Ole Sander – undskyld, hr. Helge Sander; den anden er en af mine gode venner – hvad »betydelige ændringer« betyder. Er det til 4 år? Jeg kunne næsten høre, at det var det ikke. Er det, at 5 år er 5 år, betydelige ændringer? Er det at gå fra 5 år og 2 måneder til 5 år sharp betydelige ændringer, eller vil der komme yderligere krav fra Venstre i de kommende forhandlinger?

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det kan selvfølgelig ikke undre, at hr. Helge Sander næsten ikke kunne skjule sin begejstring. Det er jo usædvanligt for en ordfører fra Venstre, som altid vil være rigtig i opposition; selv når de er i regering, vil de også helst være lidt i opposition. Men i denne situation kunne hr. Helge Sander ikke skjule sin tilfredshed, og det er vi nogle, der godt kan forstå, fordi Venstre desværre virkelig har grund til at være tilfredse.

Mange af de ting, som ligger i de her forslag, kunne hr. Helge Sander vel ikke have fået igenem, hvis Venstre havde været del af en rege-

ring. Er det ikke sådan, hr. Helge Sander også selv vurderer det? Hvis vi havde haft en VK-regering, havde man fremlagt et forslag, som selvfølgelig nok var værre, det tror jeg slet ikke der er tvivl om, for så havde man givetvis sat 4 år som dagpengeperiodens maksimum, og man havde foreslået andre grove ting. Men det ville vel også være sådan, at man, hvis det havde været en VK-regering, ville have en forventning om, at Socialdemokratiet ville være i opposition, rigtig opposition, og at fagbevægelsen ville fægte med arme og ben og skælde ud.

Er det ikke sådan, at hr. Helge Sander er så glad, fordi hr. Helge Sander nu som rigtig opposition – i hvert fald officielt i opposition – får gennemført det, som man ikke kunne få gennemført i sin regeringsperiode? Er det ikke derfor, begejstringen ikke kunne skjules, selv om der blev gjort forsøg på det?

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Til hr. Ole Vagn Christensen må jeg sige, at jeg forstod hans indlæg omkring beskæftigelse i den retning, at det mente han vi var glade for. Det er fuldstændig korrekt; vi synes, det er væsentligt, at folk kommer i beskæftigelse. Det synes vi faktisk er det primære; men det er ikke altid, vi har indtrykket af, at det samme gælder for Socialdemokratiet.

Med hensyn til det med a-kasserne: Hr. Ole Vagn Christensen vil sikre en vis kvalitet. Jamen det vil vi også gerne. Vi vil bare gerne have, at folk har frihed til at vælge den a-kasse, de synes er bedst – det er det, det handler om – i stedet for at man laver en masse begrænsninger, hvorved man forhindrer, at folk gør netop det, som jeg gang på gang har hørt arbejdsministeren tale om, nemlig slår sig sammen i private foreninger.

Det plejer at være arbejdsministerens argumentation, at a-kasser er private foreninger, og dem skal vi ikke blande os for meget i. Så kommer man minsandten her med et forslag, hvorved man for alvor blander sig. Det synes jeg er uheldigt, og det peger i den stik modsatte retning af, hvad vi ønsker. Vi ønsker frie, tværfaglige a-kasser, hvor folk har mulighed for at melde sig ind dér, hvor man får den bedste service – ikke den service, som hr. Ole Vagn Christensen bestemmer, men en service, som den enkelte får lov til at tage stilling til.

Og så skulle man i stedet koncentrere sig om, hvad det koster at drive a-kasserne, om de administrationsgebyrer, som er så forskellige fra